

تاثیر ویژگی‌های هیئت‌مدیره بر ارزش شرکت

حسن معینیان^۱، الهه یآوری^۲

۱- کارشناسی ارشد حسابداری، گروه حسابداری، دانشگاه غیر انتفاعی ارشد دماوند، واحد تهران

۲- کارشناسی ارشد مدیریت دولتی، گرایش منابع انسانی، دانشگاه آزاد اسلامی تهران، واحد یادگار امام

چکیده

ساختار سرمایه نمایان کننده نسبت سرمایه از منابع متفاوت است. یکی از وظایف مدیران مالی افزایش ثروت سهامداران می باشد و یکی از نگرانی های عمده مدیران تعیین ترکیب ساختار سرمایه شرکت می باشد، در نتیجه مدیران به دنبال اطلاعاتی هستند که رابطه بین اجزای ساختار سرمایه را با ثروت سهامداران تعیین کنند. از طرفی دیگر حاکمیت شرکتی یکی از مهمترین عوامل تاثیرگذار بر ارزش شرکت می باشد که در ارتباط با بحث حاکمیت شرکتی یکی از مهمترین سازوکارهای آن، هیئت مدیره می باشد که مدیران مالی و سرمایه گذاران باید با توجه به ابعاد مختلف هیئت مدیره در جهت انتخاب بهترین ترکیب منابع برای سرمایه گذاری با هدف حداکثرسازی ثروت سهامداران را انجام دهند که در این پژوهش به بررسی این عوامل و تاثیر آن ها بر ارزش شرکت پرداخته شده است. در همین راستا هدف پژوهش حاضر این است که رابطه بین ویژگی های هیئت مدیره بر ارزش شرکت را مشخص کند. به همین منظور در این تحقیق ویژگی های هیئت مدیره به عنوان متغیر مستقل و ارزش شرکت به عنوان متغیر وابسته مربوط به ۱۳۳ شرکت در بورس اوراق بهادار تهران در طی سال های ۱۳۸۸ الی ۱۳۹۶ مورد بررسی قرار گرفت. شواهد نشان داد که سهامداران نهادی بر ارزش سهام شرکت تاثیر قابل ملاحظه ای دارند. از دیگر یافته های پژوهش این است که سهامداران دارای کرسی هیات مدیره و سهامداران عمده بدون کرسی هیات مدیره بر ارزش سهام تاثیر قابل ملاحظه ای دارند.

واژگان کلیدی: سهامداران نهادی، سهامداران دارای کرسی هیات مدیره، سهامداران عمده بدون کرسی هیات مدیره، ارزش سهام.

۱- مقدمه

پیدایش تضاد منافع بین مدیران و مالکان با جدایی مالکیت از مدیریت، پیدایش بازارهای اوراق بهادار و گروه های مدیران حرفه ای صورت گرفت و شرکت سهامی به عنوان پدیده های اجتماعی مطرح شد. ترکیب سهامداران شرکت های مختلف، متفاوت است (نویسی و نایکر، ۲۰۰۶). بخشی از مالکیت شرکت ها در اختیار سهامداران جزء و اشخاص حقیقی قرار دارد. این گروه برای نظارت بر عملکرد مدیران شرکت عمدتاً به اطلاعات در دسترس عموم، همانند صورت های مالی منتشره اتکاء می کنند. این در حالی است که بخش دیگری از مالکیت شرکت ها در اختیار سهامداران حرفه ای عمده قرار دارد که بر خلاف گروه سهامداران نوع اول، اطلاعات داخلی با ارزش از طریق ارتباط مستقیم با مدیران شرکت در اختیار ایشان قرار می گیرد؛ لیکن سهامداران نقش اساسی در نظام راهبری شرکت می توانند داشته باشند، لذا ترکیب مختلف آنها در شرکت ها می تواند اثرهای متفاوتی بر عملکرد شرکت ها و همچنین نحوه انعکاس اطلاعات شرکت در بازار و تقارن اطلاعات شرکت داشته باشد. بنابراین باتوجه به نوع مالکیت، نحوه نظارت بر عملکرد مدیریت شرکتها نیز می تواند متفاوت باشد (پورزمانی و خریدار، ۱۳۹۲).

با ایجاد شرکت های سهامی بزرگ و حضور گسترده سرمایه گذاران فعال در بازارهای سرمایه، به تدریج با منسجم تر شدن بازار سرمایه کشور ها، مالکیت سهام شرکت ها از افراد به نهادها انتقال یافت و این مبنایی برای شکل گیری سهامداران نهادی گردید. در این میان آنچه که بیشتر جلب توجه می کند حضور روزافزون سرمایه گذاران نهادی در دایره مالکین شرکت های سهامی عام و

^۱ MOEIN.H60@GMAIL.COM